

vil være tilfreds med, er sådan set, at der ikke sker nogen som helst forandring på noget som helst område. Og derfor vil enhver ændring på det her område rent faktisk blive betragtet som værende opgivelse, et defensivt tilbagetog og nederlag og en glidebane.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at virkelighedens verden forhandlingsmæssigt ser altså noget anderledes ud. Vi har nogle klare danske interesser, som er beskrevet i forhandlingsmandatet, og dem slås vi for, og det ved hr. Keld Albrechtsen også godt, i forhold til, hvordan og hvorledes situationen ser ud på de enkelte områder.

Til hr. Kristian Thulesen-Dahl: Der er ikke nogen, der bare fortsætter, som de plejer. Sagen er, at vi konstaterer, at udgangspunktet og konsekvensen af nej er, at det ikke er aktuelt med folkeafstemninger om de danske EU-forbehold. Men der foregår altså en diskussion, ikke bare op til Nice, men også efter Nice, på alle de områder, hvor Danmark er med, og der foregår en diskussion i resten af Europa om, hvor Europa er på vej hen, og alle står i kø derude for at få lov til at være med i den fælles forening. Det bliver vi nødsaget til aktivt at forholde os til, for ellers hæfter vi os selv af i forhold til at kunne være med til at påvirke udviklingsretningen.

Til hr. Frank Dahlgaard må jeg sige: Nej, jeg har desværre ikke haft lejlighed til her i formiddag at læse vismandsrapporten offentliggjort 9.30 på Internettet. Men jeg vil bare sige, at jeg synes, man skal passe lidt på med at begynde 7 uger efter folkeafstemningen at sige: Der kan I bare se, ha, ha, ha!

Jeg er stærkt tilfreds med, at dansk økonomi er i topform. Jeg nyder de roser, der også er kommet efter folkeafstemningen, også fra hr. Frank Dahlgaard, om, at dansk økonomi har det godt. Det er vel også en ros til den økonomiske politik, som regeringen fører. Men jeg bliver også nødsaget til at sige, at en række af de ting, der blev sagt i forbindelse med euroafstemningen, ikke handlede om 7 uger. Det handlede om, hvad der ville ske i forhold til dansk økonomi, fordele, ulemper osv., set i et langt længere perspektiv: 5, 10 år, 20 år. Det ved hr. Frank Dahlgaard også godt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen og derefter hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at hr. Claus Larsen-Jensen var ude af stand til at angive, hvornår regeringen og Socialdemokratiet havde fået nok. Hvor mange indrømmelser vil man give?

Sandheden er jo nok beklageligvis den, at man har lagt sig i den grad på maven for den franske og den tyske regering, som vi også så forleden, da kansler Schröder var her i København, at man skriver under på hvad som helst for at få den Nicetraktat igennem.

Udenrigsministeren hævdede for lidt siden, at flertalsafgørelser, altså afskaffelse af veto retten, er i Danmarks interesse. Det tror jeg faktisk ikke befolkningen er ret enig med udenrigsministeren i. Jeg tror faktisk, befolkningen har det synspunkt, og det var nærmest også det, der kom frem den 28. september, at det er ikke i Danmarks interesse at afskaffe veto retten. Jeg tror, at regeringen kommer hjem med et meget, meget stort forklaringsproblem, hvis den fortsætter ud ad den linje.

Jeg vil godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen: Risikerer vi at komme til at stå i den situation, at der ikke bliver tid til en ordentlig debat om den her Nicetraktat? Vi kan jo ikke nå det inden Nice, så indviklede og uoverskuelige alle disse traktatbestemmelser er, og så har man tænkt sig fra regeringens side at gennemføre det her hen over hovedet på befolkningen uden en folkeafstemning bagefter, altså også bagefter uden en reel debat.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså jeg må sige til hr. Claus Larsen-Jensen, at det fremgår direkte af forespørgselsteksten, at udgangspunktet for denne her debat er resultatet af folkeafstemningen den 28. september. Så bliver hr. Claus Larsen-Jensen altså også nødt til her fra Folketingets talerstol præcist at kunne sige, hvad – om noget overhovedet – i Socialdemokratiets EU-politik der er blevet påvirket af det nej.

Jeg spurgte, om hr. Claus Larsen-Jensen kunne nævne bare ét punkt, hvor man har imødekommet nejflertallet. Man snakker om, at man vil lave en hvidbog på regeringens ansvar; man vil lave nogle folkehøring, som regeringen så